Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ergo ipsi silet m̄ dicatis spem salutis. Erat autem
Antigonus unc pinatus oculo et postrema
urbanitas maledicam huic pcinauit.
Ibidem. Libertus regis cum ad nouas diuitias
mip erectus phos ad quinim cōgregasset, et
iterendo eorū iuuiles qones fore se uelle di-
xisset. aue ex alba faba et nigra pulmentum
omnis colozis edatur. Arridens phus idque
ferens, tu nobis igit absolue aue de albis
et nigris colozis similes macule gignantur.
Commendat Roma et ydio dicetis si eadem
cū sit.
Matheus vindocinensis i poetria pte. p. ca. xix
aureū roma sitit, dates amat, abstinet dato
donisatiuo roma negat
Puerbium metratum ex ordine libroruū vagū.
presulis album seu marcheis ossa ruffini
Rome siquis hēt uerteze cuta ualer.

De factis et dictis exclusinis uereandie yminentis. ca. xx.

Valerius maximus libro. iij. ti. de fiducia sui sp
arthamis quidā receptis a qdā cp i arcez
claudus descendere pugnare sibi nō sugge
ppositū esse respondit. Idem libro. vj. ti. ge
aulez dā aut facta. In ystatione magratus
uictus maxie letne sibi ee prendicauit
cp aliquos patria sua se meliores haberet
quo simone repulsaz honozi equauit.
Johannes solobriensis anglicus i policratio libro.
iij. Octauianus augustus cū manus ac
corporis breuitatez quicatus cuidā impetu
diceret sibi calciamentis gradinscolis utendu
esse respondit.
Idem libro vij. Cicero ysil cū i palacio do
mū emere uellet, et pecuniaz i pnis no ha
beret, a Sillia q fuit reus erat mutuo sex
terciū vigentes accepit. Ea res pusp em
erat gdita et i uulgus exiuit, obiectuq
ei est cp pecuniaz domus emēdi cā a reo
accepisset. Tuc cicero sopinata obprbratione
motus accipisse se negauit dicens se domuz
nō esse emptuū. atq io falsuz ee inquit
quod obiectū. Cum uero sit me pecuniam
accipisse si domū emero, sed cū postea em
isset, et hor medaciū ei i Senatu ab aduer
sis obiceret, resist satis atq i arrendo
i prudentes i quit homes estis. Cū ig grauis
i prudens et i cauth patrissfamilias ee, cp
emere nolit. Inepturū nō se se negare pp cōpe
titores emptores sic iragz, i ficari nō poterat
facetiqz dilut dicto. familiare siquidz habebat
ut quotiens obiectū turpe abnegare nō posset
responsione iocari illud eludret.

De iocali seu facetia excusatione ca. xxi.

Valerius maximus libro. v. ti. de humanitate at
clementia. princeps rex audierat quosdaz in
iulium tarentinorū parui honoratu de se sez
monem hituz accessisse q et i tresfuerat pui
tabatur. an ea q ad aures ipius pueneraut
diuisset. Time ex his omnis nisi ultimu nob
defecisset. Ista q tibi relata sunt, phis q dr
loquiri oramus. iudus ac iocus fuissent, ta
urbana crapulae exausatio, tanqp simpl de
ritatis offitio rea regis conuertit i risum.
Qua quidem clementia et moderatione assecu
tus t ut et sobzy tarentini gratias agerent
et obrey nō parcerent. Idem ti. de Gratis.
Gay Mary nō solū principis sed et gratie
mores fuit ipetus. duas em carnesiu robor
tes mirabili uirtute uoi aboreū substinentes
i ipa acie aduersus conditione federis ciuitati
donauit. Quod quidz factū et uere et egre
gie exausauit, dicendo tres armoz sceptrus
uerba se iureis ciuiis audire non posse,
et fane id regius tuc erat q magis defendere
cp audire legis opportebat. vide sup.
Johannes solobriensis anglicus i policratione. li
bro. vij. Cicero ysil cū i palacio domū em
ere uellet re. vide. 8. ca. proximo.

De fictis laudationibus blandimentis et garrulationibus. ca. xxij.

Macalipomenon libro. ij. circa pn. ca. ij. Zizi
na sabba cū audiuisset fama Salomonis ve
nit ut tentaret eum i Enigmatibus i Jeetum.
et cū fetauit eū dixit ei diuisi fama uere
tutibus tuis.
Theretius i adelphis. ca. vj. O frater se. qd
ego nuc laudez, satis certe scio nuqp ita
magnificate quicqp dicā id uiretutis qp superi
tua. Ibidem. ca. vij. O mi gremane ha hereoz
mieoz ora mox te laudare amplius, ne id
assentandi magis cp quod habeaz gratum
facere existimes.